

Přešánský zpravodaj

3/2022

Krátce z obsahu

Slovo starosty

Odpadové hospodářství

Výsledky voleb

Z naší knihovny

Klub dětí a mládeže Prušánky

Z činnosti ZŠ

Zpráva o činnosti SRPDŠ

Z naší školičky

Skauti Cor Dare

Chasa Prušánky z.s.

Předhodová beseda u cimbálu

NCOD

Naši senioři

...a trochu poezie

Ze sportu

Zprávičky z farnosti

Čteme z prušánecké kroniky

Reportáž: Jak jsem odšlapal Míle

Běh pro Barču

Gulášfest Prušánky 2022

Prušánky slovem i fotografií

Fotoreportáž ze zarážání hory
a z vinobraní

Společenská kronika

Nové možnosti pro paliativní pacienty
na Hodonínsku

Inzerce

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

před osmi lety jsem se stal starostou naší krásné obce a jsem za to rád. Byla to většinou moc zajímavá a hezká práce, která mě velmi bavila. Nyní končím. Děkuji své rodině za nekonečnou trpělivost, děkuji všem svým spolupracovníkům za příjemnou pracovní atmosféru a děkuji také vám, občanům Prušánek, bez kterých by obec nebyla obcí.

Přeji nám všem, aby Prušánky byly místem, ve kterém se dobře, spokojeně, zdravě a bezpečně žije.

Lubomír Zahradník, starosta

Odpadové hospodářství

Vážení spoluobčané.

Ve svém posledním příspěvku do Zpravodaje z pozice místostarosty bych vám rád popřál pod novým vedením obce hodně sil a pevných nervů do těžkého období, které nás všechny určitě čeká.

Nebudu se dlouze rozepisovat o množství a třídění různých druhů odpadů, jenom bych se rád zmínil o provozu nové čističky odpadních vod. Jak jistě víte, naše ČOV prochází kompletní rekonstrukcí, a protože není ještě plně funkční, dělá jí problémy čištění vod z oplachů vinařských zařízení a sanitárních chemikálií. Proto upozorňujeme všechna větší vinařství na povinnost

své odpadní vody neutralizovat, aby se předešlo případné návštěvě pracovníků vodoprávního úřadu a následných pokut s tím souvisejících. Tyto neupravené vody jsou totiž schopné „vytrávit“ a zničit všechny bakterie, které jsou důležité pro správnou funkci ČOV. Následně se nevyčištěné vody dostávají do vodoteče a obec je vystavena případným postihům ze strany životního prostředí za nedodržení vodoprávního rozhodnutí o vypouštění odpadních vod.

Přeji všem občanům hodně zdraví a pěknou úrodu v každém vinohradu.

Jan Nosek, místostarosta

Volby do Senátu Parlamentu České republiky

23. – 24. 9. 2022 se konalo I. kolo voleb do Senátu, do II. kola postoupily Ing. Eva Rajchmanová, která v Prušánkách získala 412 hlasů (52,68 %) a PhDr. Ladislava Brančiková, která získala 160 hlasů (20,46 %). Volební účast v naší obci byla 45,09 %.

Ve dnech 30. 9. a 1. 10. 2022 se konalo II. kolo, ve kterém v Prušánkách zvítězila Ing. Eva Rajchmanová s 271 hlasy (62,29 %) nad PhDr. Ladislavou Brančikovou, která získala 164 hlasy (37,70 %). Volební účast ve druhém kole byla v Prušánkách pouhých 24,60 %.

Celkem pak za obvod 79 – Hodonín zvítězila Ing. Eva Rajchmanová, která získala ve druhém kole 11.647 hlasů (51,61 %), PhDr. Ladislava Brančiková získala 10.919 hlasů (48,38 %). Naší nové senátorce srdečně blahopřejeme.

Výsledky voleb do Zastupitelstva obce Prušánky

Voleb do Zastupitelstva obce Prušánky, které se konaly 23. – 24. 9. 2022 se zúčastnilo 930 voličů, což je 52,45% účast.

Složení nového zastupitelstva:

Volební strana	Jméno a příjmení	věk	Politická příslušnost	Počet hlasů	Pořadí zvolení
1 NEZÁVISLÍ pro Prušánky	Ostřížek Tomáš	48	BEZPP	295	1
1 NEZÁVISLÍ pro Prušánky	Zahradník Lubomír Ing.	64	BEZPP	271	2
1 NEZÁVISLÍ pro Prušánky	Zálešák Petr	47	BEZPP	271	3
1 NEZÁVISLÍ pro Prušánky	Sasín Lukáš	38	BEZPP	233	4
2 Sdruž. nestran. pro Prušánky	Dryšl Radek Ing. et Ing. MSc., MBA, Ph.D.	48	BEZPP	393	1
2 Sdruž. nestran. pro Prušánky	Trechová Ludka Mgr. et Mgr.	55	BEZPP	387	2
2 Sdruž. nestran. pro Prušánky	Kamenský Lubomír Ing.	56	BEZPP	355	3
2 Sdruž. nestran. pro Prušánky	Hromek Lubomír Ing.	55	BEZPP	341	4
2 Sdruž. nestran. pro Prušánky	Šupová Jana	36	BEZPP	273	5
3 Mladí pro Prušánky	Drejčková Lucie Mgr.	34	BEZPP	446	1
3 Mladí pro Prušánky	Němeček Zbyněk Ing. Bc.	29	Piráti	436	2
3 Mladí pro Prušánky	Stávek Ondřej Bc.	30	BEZPP	398	3
3 Mladí pro Prušánky	Hrubá Lucie Ing.	29	BEZPP	356	4
3 Mladí pro Prušánky	Forman Zdeněk Bc.	28	BEZPP	377	5
3 Mladí pro Prušánky	Valuch Jakub	39	BEZPP	380	6

Z naší knihovny

Vážení čtenáři i všichni návštěvníci knihovny,

máme zde podzim, s ním začátek školního roku a jako každoročně soutěž Jižní Morava čte. Téma pro tento rok je „Co vypráví voda“. V manuálu pro knihovny se píše, citují: „O světě pod vodou víme mnoho, ale je vše opravdu tak, jak se na první pohled zdá? Neskrývají se v hlubinách oceánů a moří například různá království, která jsou lidem zapovězena?“

Soutěžit bude opět družina a v rámci besed na toto téma se jako obvykle přidají i předškoláci. Necháme se překvapit, jak to děti pojmu, každopádně výsledky jejich prací uvidíte v listopadu na chodbě OÚ. V rámci projektu je na říjen domluvena spisovatelka dětských knížek paní Zuzana Pospíšilová, která přijde za dětmi do školy. Celý program besed můžete vidět na webových stránkách knihovny. Co se týká knihovny jako takové, stále přicházejí nové knihy, např. Háčkováná zvířátka, Minutová kuchařka, Originální textilní techniky, Vysoké záhony...

Dny se budou zkracovat, práce ubývat, tak si přijďte pro četbu.

Milena Hromková

Klub dětí a mládeže Prušánky

Vážení a milí čtenáři Prušánského zpravodaje, už jsme zase tady, abychom vás informovali o dění v našem Klubu dětí a mládeže Prušánky.

UUU! AAA! Ozývá se z klubičku. Žádné strachy, pojďte dál. Našich zvířátek se nemusíte vůbec bát. Po celé prázdniny jsme pilně pracovali na výrobě ZOO, a při tom jsme procvičovali nejenom jemnou motoriku, která je velmi důležitá pro další rozvoj dítěte, ale také představitivost, v kreativě se u nás meze nekladou. Kde jinde byste také našli krokodýla s trýpytí hřbetem. Plameňáci a sloni dokonce vznikali z otisků našich ručiček. Při výrobě „klubíčkové ZOO“ jsme si dali opravdu moc záležet.

„Šel medvídek do školky, vzal si s sebou bačkůrky. A červené jablíčko, na shledanou mamičko.“

To už se nám ale přehoupala druhá polovina prázdnin a my se pomalu začali připravovat na nový školní rok, který se nám pomalu, ale jistě blížil. Sluníčka na naší zahrádce jsme využívali, co to jen šlo. Jakby taky ne, máme zde opravdu velmi krásné zázemí.

Každé dopoledne máme od rána plno aktivit, po kterých nám i přes doplnění energie v podobě domácích svačinek od našich starostlivých maminek pěkně vyhládne. To se ale už z venku pomalu přesouváme do vnitřních prostor, kdy se po hygieně pouštíme do příprav chutných a lahodných pokrmů. Nezapomínáme ani na pitný režim, který nám připomínají naše vyrobené osvěžující nápoje s ovocem a ledem.

Poslední letní vítr odvál prázdninové dny a přinesl nám ty zářijové, plné nových školních zážitků, dětského očekávání a radostí. Než vám ale představím, na co všechno se vaše děti mohou tento rok v Klubu dětí a mládeže Prušánky těšit, dovolte mi, abych poděkovala vedení Obce Prušánky za krásné a bezpečné zázemí, které mají nejenom místní, ale i přespolní děti a mládež plně k dispozici. DĚKUJEME!

Příroda se nám pomalu, ale jistě zbarvuje do podzimu, a tak jsme i my začali s podzimní tematickou výzdobou interiéru v herně klubíčku. Zvířátka máme moc rádi, a abychom se dozvěděli i něco víc o těch, která žijí v lese, přiblížili jsme si je na papír.

„Paní sova v lese houká, dolů z výšky na nás kouká. Chystá se na noční let, nebojte se děti, ráno je tu zpět!“

Nový školní rok nám do našeho klubíčku přivedl nejen nové kamarády, ale také odpolední kroužky pro naše starší kamarády ze školky. V poslední době mají u nás sice holčičky převahu, ale kluci se i přesto zdají býti v dívčím kolektivu velmi spokojeni.

Zájmové kroužky jsou pro děti zábavou a současně i příležitostí, jak se mohou naučit celé řadě nových věcí a vybudovat si kladný vztah k aktivnímu trávení volného času. Rodiče si společně s dětmi mohli vybrat ze tří nabízených kroužků. Pondělí patří kroužku tanečnímu. Společně se učíme taneční variace na různé básničky a říkadla. V úterý a ve čtvrtek probíhá kroužek šikovných ručiček, kde děti pracují s rozmanitými výtvarnými materiály od papíru po přírodniny. Mohou se těšit na vyrábění věcí k různým příležitostem a vytváření sezónních dekorací. S vařečkou v ruce se učíme připravovat lahodné pokrmky ve středečním kroužku malý kuchaříček. Věřím, že po celý školní rok budou děti tak jako první dny na kroužky s nadšením docházet a na každou hodinu se tak jako já na ně moc těšit.

vedoucí Klubu dětí a mládeže Lubka Čulenová

Z činnosti ZŠ a MŠ

Letošní školní rok nezačal úplně standardně. Problémy se statikou budovy a s nimi spojené neočekávané práce uvnitř školy způsobily, že fyzicky mohly děti přijít do školy ne 1. září, ale až 5. září.

Život uvnitř budovy školy se tedy nakonec rozzářil až společně s dětmi, provozními zaměstnanci a učiteli. Mezi těmi má škola nové tváře v podobě speciálního pedagoga paní Sabiny Ilčíkové, školní poradenské pracoviště tak může mnohem intenzivněji pracovat na zlepšování školního klimatu a pomoci dětem s jejich výukovými i jinými potížemi. Rozšiřování výuky angličtiny můžeme realizovat s rodilou mluvčí paní Sarah Fronek, která se věnuje i těm nejmenším v naší mateřské škole, a Julianu Bajkovi. Oba učitele škola nově zaměstnává na plný úvazek. O zbrusu nový provoz školního klubu se stará pan učitel Martin Hub. Díky školnímu klubu, což je taková družina pro starší děti, se podařila rozšířit nabídka kroužků i pro děti z 2. stupně. Vybírat si děti mohly např. ze španělštiny, vaření nebo kroužků zaměřených na sport, jako basketbal nebo florbal. Příroda bude zase doména paní učitelky Marie Ošlejškové, která je také posilou našeho týmu, stejně jako paní učitelka Dana Tučková, která se stará o jednu ze dvou tříd prvňáčků. Těch nastoupilo do nového školního roku celkem třicet.

Z pohledu výuky bychom se i v tomto školním roce rádi věnovali projektovým dnům, jako je např. Škola jinak, Den vody, Den Země, Badatelský den. Co se týče dalšího výhledu, obvykle mám ve zvyku mluvit o materiálním rozvoji školy. Ten se bohužel v tuto chvíli úplně zastavil. Vzhledem ke stavu budovy a nejistému výhledu dalších let není možné plánovat jakékoliv úpravy, rekonstrukce, zkrátka budovu dětem zvelebovat tak, jak jsme se o to snažili doposud. Škola je v současné době monitorována statikem, který bude průběžně vyhodnocovat další pohyby konstrukce školy. Vzhledem k nejistému výhledu je nutno říct, že na nové vedení obce čeká nelehký úkol a rozhodování o dalším bytí či nebytí budovy školy. Tak či onak, další fázi musí jednoznačně být vyřešení krizového plánu, tedy co s dětmi, pokud by se budova stala neprovozu-schopnou. Ať to může být jakkoliv nepříjemné, je potřeba si přiznat, že z pohledu budoucnosti vzdělávání stojí Prušánky po padesáti letech na pomyslném rozcestí.

I přes aktuální nepříznivou situaci zůstávám optimistou a věřím, že se vše vyřeší tím nejlepším možným způsobem, především s důrazem na potřeby dětí.

Přeji všem klidné podzimní dny.

Jakub Horňák, ředitel školy

Zpráva o činnosti SRPDŠ

S novým školním rokem je tady i placení příspěvků pro SRPDŠ. Oproti předchozím rokům došlo ke zvýšení příspěvku ze 150,- Kč na 200,- Kč/dítě. Pokud jsou v rodině děti tři, tak pro třetí dítě je příspěvek 150,-Kč. Ke zvýšení jsme přistoupili z důvodu rostoucích úhrad za dopravu. Příkládám tabulku příjmů a výdajů fondu SRPDŠ v minulém školním roce. Rozdíl příjmů a výdajů je financován z výtěžku plesu, který SRPDŠ pořádá ve spolupráci se základní školou. Čerpání fondu vždy vychází z aktuální potřeby na snížení nákladovosti jednotlivých akcí.

Příjmy: 51.530 Kč	
Od:	částka
Příspěvky členů	41.530 Kč
Obec Josefov	10.000 Kč

Výdaje: 100.873 Kč			
měsíc	třída	Účel úhrady	Výše úhrady
Srpen 2021	1. - 9.	sešity	29.120 Kč
říjen	školka	doprava	2.239 Kč
Listopad 2021	1. - 4. třída	Úhrada dopravy Brno	16.796
Únor 2022	9. třída	Úhrada taneční + nácvik polonézy	13.400 Kč
Únor 202	8. - 9. třída	Úhrada dopravy lyžařský kurz	10.000 Kč
Únor 2022	9. třída	Ples - OSA, kapela, foto	20.585 Kč
Květen 2022	školka	Úhrada dopravy	3.733 Kč
Červen 2022	3. - 4. třída	Úhrada dopravy Škola v přírodě	5.000 Kč

Lenka Tlachová

Z naší školčky

Tento školní rok je historicky významným a výjimečným pro mateřskou školu hned dvakrát. První novinkou je, že se naše mateřská škola rozrostla o jednu novou třídu „Motýlků“ pro patnáct dětí, čímž se zvedla i její kapacita. Také učitelský sbor se rozšířil o návrat paní učitelky Bronislavy Michalické ze základní školy a novinkou je její kolegyně paní učitelka Alžběta Němečková. V letošním školním roce máme rovných čtyřicet předškoláků, kteří se připravují na vstup do první třídy a jsou rozděleni do dvou tříd. Pravidelně cvičí s trenéry fotbalového klubu Hodonín v tělocvičně v rámci projektu: „Školky v pohybu“. Každý měsíc navštěvují místní knihovnu pro rozvoj předčtenářské gramotnosti. Nově nám přichází do školky za dětmi rodilá mluvčí Sarah, která hravou formou seznamuje děti s angličtinou. Kromě toho pokračujeme se všemi dětmi v logopedických chvílkách, které vedou proškolené paní učitelky. Program máme nabitý a ještě se předškoláci stihli zajet podívat za skřítkem Raráškem do bylinkového ráje Sonnentor

v Čejkovicích. Druhou významnou událostí je, že 5. listopadu mateřská škola oslaví 55. výročí otevření. O průběhu této akce vás v příštím čísle zpravodaje provedeme obrazem i slovem.

Lucie Drejšková

Zástupce ředitele pro předškolní vzdělávání

„Léto balí fidlátka, podzim tůká na vrátka.“

Domča M: „Paní učitelko, víš, proč chodíme tak brzo? Protože babička je brzdička.“

Laurince při svačince spadl chleba a Zuzka N. dodala: „No Lauro, teď ještě vylej to mléko po celé třídě a bude po ftákách.“

Honzíček H: „Paní učitelko, této černé se říká opylovač prd.“

Zuzi: „Paní učitelko, když ten Dominik zlobí, tak já mu říkám, že je kvítko z čertí zahrádky.“

Při hře „na lékaře“ Dominik M: „Paní učitelko, já ti dám radši injekci, aby sas trochu zklidnila.“

Učitelka při odpoledním odpočinku: „Miláčci, vstávejte pomaličku.“ Zuzka: „No, to sme měli teda lehké spaní.“

Karolínka S. po spaní: „Paní učitelko, když vstáváme, tak nemáme žlútečko, říká mě to mamka.“

Dominiček M.: „Paní učitelko, já piju pivo.“ Učitelka: „Domčo, budeš

ožralý.“ Domča: „Nevadí, já mám ještě jiné chlasty.“

Zuzka N.: „Tak já budu teď paní Kachyňová, hupky dupky, uvolníte stolky, ať to možu utřít.“ A začala utírat stolíčky a židličky. Laurinka si sedla a říká: „Zuzko, tá židlička je mokrá.“ Zuzka na to: „No a co, tak si ju vysuš. Když sa uklízá, mosí byt všecko mokré. Paní učitelko, daj mě mop, ať to tady stahnu.“

Radka Šůrková

Skauti Cor Dare

Zahájení školního roku

Letošní sezónu jsme zahájili netradičním způsobem. Místo každoročního společného zahájení u táboráku při opékání špekáčků si každá družina zahájila schůzky zvlášť. Všichni jsme se sešli za kostelem v klubovně a byli jsme rádi, že se vidíme. Takže jsme si povídali o tom, co jsme dělali o prázdninách a jaké máme nové zážitky. Tento rok máme nachystanou novou celoroční hru. Máme plán s políčky, a na ten si každý vybarví tolik políček, kolik splní úkolů. Už jsme zadali dva úkoly a to, kdo pozná nejvíc stromů z okolí klubovny a splní za týden co nejvíc dobrých skutků. Ale to neznamená, že někdo nový bude mít nevýhodu. Pokud bude chtít, může si ty úkoly splnit taky a užije si to stejně jako my. Na konci roku bude pro toho, kdo získá nejvíce políček, nachystaná hezká odměna. Po vysvětlení celoroční hry jsme pokračovali v hraní různých her a na konci schůzky jsme se vydali domů.

Naše schůzky probíhají každý týden. Kluci mají schůzky v pátek v 16:00, schůzky děvčat probíhají každou sobotu ve 15:00. Takže zveme všechny kluky a holky.

Jan Koller

SKAUTSKÁ SEZÓNA 2022 - 2023

Tímto bychom rádi pozvali staré členy i nové zájemce, aby s námi strávili další rok plný různého programu, zábavy a kamarádů.

Schůzky budou probíhat jako vždy v klubovně za kostelem.

HOLKY - Sobota 15:00 (první schůzka 24.9.)

KLUCI - Pátek 16:00 (první schůzka 16.9)

**Vedoucí skautského oddílu
Cor Dare Prušánky**

Chasa Prušánky z.s.

Hody 2022

Pomyslným vrcholem léta pro krojovanou chasu a velkou část místních obyvatel byly tradiční krojované hody. Ty letos proběhly od 14. do 16. srpna, tedy téměř v nejpozdějším možném termínu pro druhou srpnovou neděli, a po dvou letech také již bez jakýchkoli covidových omezení.

Hodovou neděli provázelo krásné slunné počasí, no zkrátka bylo „horko jak sviňa“, což předznamenalo i početnou účast přespolních krojovaných, kterých dorazilo bezmála tři sta. Spolu s dalšími návštěvníky a dechovou hudbou Skaličané tak vytvořili pod zeleným neopakovatelnou atmosféru, při půlnočním sóle se na tanečním place takřka „nedalo hnút“. Děkujeme za účast!

Jak se nedělní počasí pěkně vyvrbilo, v pondělí na Prušánky sedly hromy. Naštěstí až večer, a tak se stihl obejít průvod, pod zeleným si zapěli mužáci, děcka i dospělí se vyřádili na dětském sóle. Šohaji se však stihli popasovat až po bouře.

Úterý si klasicky vzaly pod patronát děvčata, která jako krojované letušky vítala přespolní děvčata v chlapeckých krojích a na půlnoční sólo pro všechny připravila stylové letenky. Domáci šohaji si tematicky připravili scénku s odletem letadla na vysněný ostrov „Long Island“.

Srdečně děkujeme všem účastníkům za přátelskou atmosféru, která nás provázela po celé hody. A také všem, kteří se podíleli na náročné přípravě hodů. Díky a těšíme se příští rok!

Poděkování

Na závěr bychom chtěli poděkovat panu starostovi a Obci Prušánky za dlouholetou spolupráci a podporu při pořádání folklorních akcí pod záštitou

Chasy Prušánky a věříme, že nové vedení bude v této oboustranné spolupráci pokračovat.

*Za Chasy Prušánky
Zdeněk Forman*

Stárci 2022

Hodové úterý

Předhodová beseda u cimbálu

Letošní předhodová beseda u cimbálu, která se uskutečnila v sobotu 13. srpna 2022 „pod zeleným“ v Prušánkách, se tak trochu nesla ve znamení několika výročí. Prvním z nich bylo, že tradice předhodových besed u cimbálu u nás započala už v roce 1982.

Vzhledem k tomu, že se tedy letos konal už její 40. ročník (jednou se beseda u cimbálu z důvodu epidemiologických opatření nekonala), rozhodli jsme se při její přípravě představit v jejím programu zejména všechny domácí sólisty. Na jedné straně to byly mladší ročníky

reprezentované děvčaty Veronikou Klímovou či Vendulou Tlachovou, která se prezentovala jak svým sólovým zpěvem, tak ve společném duetu. Na straně druhé to pak byli ti „zkušenější“ – se sólovým zpěvem vystoupil Jara Čech a vůbec nejstarší člen mužského sbo-

ru František Hromek, který zazpíval v duetu spolu s Josefem Ševčíkem (jen pro zajímavost tedy s tím nejmladším mužákem). Dále to bylo nově sestavené mužské dueto Zdeněk Böhm s Josefem Škrobákem a premiérově i duet otce se synem v podání Jiřího a Ondry Stávkových. A to ještě dalším domácím zpěvákům jejich vystoupení znemožnilo onemocnění covidem. Chybět pochopitelně nemohl ani sborový zpěv. A tak kromě domácího mužského sboru, který v letošním roce oslavuje 40. výročí od svého založení a domácího ženského sboru, přijal pozvání i mužský sbor ze sousedního Moravského Žižkova a ženský sbor z Lanžhota.

Příležitost ukázat se před domácíma dostaly i děti ze souboru Nechoránek. Taneční pásmo našich nejmenších folklórních nadějí doprovodila dětská cimbálová muzika zřizovaná při HTVŠ Prušánky. A je jen dobře, že se dětem se zájmem o folklór stále někdo věnuje, byť se díky neustále se měnícímu kolektivu malých dětí jedná o nekonečnou práci. Zpestřením programu bylo také

sólo na cimbál, které odehrál Mikuláš Vašíček za doprovodu svého otce Milana Vašíčka na další cimbál.

Více starostí jsme měli se zajištěním vystoupení některého ze šohajů, kteří se umístili v letošní soutěži o stárka Podluží na slavnostech ve Tvrdonicích. Bohužel všichni, kteří se umístili na prvních třech místech, byli v termínu konání našich hodů na svých dovolených. No nicméně se nám podařilo zajistit náhradu více než dostatečnou, a to Martina Neugebauera z Lužic, vítěze soutěže o stárka Podluží z roku 2018, který se k nám velice těšil a jehož verbuňk byl jedním z vrcholů letošního programu.

O průvodní slovo předhodové besedy se postarala Eva Veselá Slezarová. Její výběr rovněž nebyl náhodný, neboť se jedná o odchovankyni souboru Šohaj, kde v minulosti působila

jako jeho dětská sólistka. A s folklórem zůstala spjatá i nadále, neboť v současné době kromě toho, že je vedoucí NS Dúbrava z Dubňan, působí jako scénáristka a režisérka folklórních dokumentů v televizi Noe.

Avšak asi největším tahákem sobotního večera bylo to, že se po delší době veřejnosti představila cimbálová muzika Šohaj v širším desetičlenném složení. Bylo to proto, že si letos připomínáme 50. výročí od vzniku dětského národopisného souboru Podlužánek, který v roce 1972 založili manželé Pavel a Julie Čechovi a ve kterém se za dobu

jeho existence vystřídal celkem tři generace dětí. Nejstarší garnitura muzikantů po ukončení základní školní docházky potom v roce 1980 založila Prušáneckou cimbálovou muziku, která se v roce 1986 změnila na národopisný soubor Šohaj.

Muzika Šohaj se na letošní předhodové besedě představila v mírně pozměněném obsazení. Přeci jenom za tu dobu, kdy muzika v roce 2008 vystoupila naposledy, část muzikantů s muzicírováním skončila. Nicméně všichni muzikanti, kteří v sobotu večer hráli, si buď „prošli“ některou z generací Podlužánku nebo později muziky Šohaj. Primašoval Zbyněk Matoušek a primy dále posílili Karel Fialka a Josef Imrich ml., na klarinet hrál Aleš Juráček, na

cimbály Bohumil Balga a Milan Vašíček, kontry hráli Jan Římský a Pavel Zigáček a muziku vzadu tvrdili basisté Miroslav Hřebačka a Josef Hromek.

O velmi kvalitní poslech se svým ozvučením postarali zvukaři Tonstudia Rajchman z Dolních Bojanovic. A protože letos vyšlo i počasí, všichni přítomní se mohli i v rámci neformální části besedy příjemně naladit na hodoovou atmosféru.

Na závěr bych ještě rád poděkoval všem našim dobrovolníkům i Obci Prušánky, kteří nám s přípravou a organizací této rozsáhlé kulturní akce pomohli.

Josef Hromek
předseda pořádajícího Slováckého
krúžku Prušánky

N.C.O.D.

Prušánky opět tančí

Taneční studio N.C.O.D. z.s. opět otevřelo své brány dětem a hlásit se mohou bez omezení věku. Na začátku tréninku se krátce rozcvičíme, zopakujeme minulé lekce a přidáváme něco nového. V prosinci tak vznikne celá sestava, kterou děti vystupují na závěrečném projektu, kterého se účastní všichni členové studia ze všech koutů Břeclavska, Hodonínska a Mikulovska. Akce má již i termín, a to v sobotu 17. 12. 2022. Tímto představením ukončujeme rok 2022 a v lednu začínáme opět nové sestavy, které děti ukáží na závěrečném projektu před koncem školního roku v sobotu 17. 6. 2023.

Během roku pořádáme táborové akce. První je zimní soustředění, jenž je naplánováno na jarní prázdniny. Účastnit se mohou jak jednotlivci, tak celé rodiny, a užít si tak lyžování, nebo jen vycházky v týdnu plném tance, her a zábavy. V létě nás čekají příměstské tábory a letní soustředění.

Tréninky máme ve čtvrtek 16:30 – 17:30 v Kulturním domě Prušánky. Přijďte nezávazně vyzkoušet. Budeme se na vás těšit.

V případě jakýkoliv dotazů nás neváhejte kontaktovat.
Lenka Žůrková, tel: 723665935, ncod@seznam.cz, ncod.cz

TANEČNÍ STUDIO N.C.O.D.

STREET DANCE

PRUŠÁNKY

KULTURNÍ DŮM

KAŽDÝ ČTVRTEK 16:30 - 17:30

VÍCE INFO:

- www.ncod.cz
- ncod@seznam.cz
- tel: 723 665 935

Přijďte nezávazně vyzkoušet

Naši senioři

Jsou prázdniny a dovolené a není co psát. Stačí trochu zavzpomínat a pero už letí po papíře. Začínám perfektní akcí nazvanou „Běh pro Barču“. Pomohli jsme finančně, užili jsme si pěkný den a navíc jsme se s našimi jednotnými tričky, kvůli kterým nás starosta nazval „modré tsunami“, moc líbili. Zároveň bych chtěla pochválit všechny, kteří se na akci podíleli. Bylo to moc fajn.

Taky jsme se jeli koupat do Dunajské Stredy. V termálparku je termální voda s vysokou koncentrací minerálních látek. Jsou zde čtyři vnitřní bazény a šest venkovních. Bylo moc pěkné počasí a všichni jsme odjížděli nadšeni. Takže naše koupání jsme si ještě v září zopakovali.

Některé seniorky vypomohly na hodech, když večer prodávaly vstupenky. A taky pomáhaly v pokladnách na slavnosti vinobraní.

Co máme ještě v plánu? Chystáme spolu s obecním úřadem setkání seniorů a zavzpomínáme na naše Martinské hody. Toto se uskuteční 11. 11. 2022. Věříme, že podpoříte naši snahu a všichni pozvaní se zúčastníte. Pozvánky všem včas rozeseme. A vy si prožijete příjemné odpoledne, kde se setkáte se svými známými, spolužáky a přáteli.

Taky připravujeme vánoční výstavu ve spolupráci s našimi vinaři. Ale zatím je vše v jednání. Tuto výstavu plánujeme na začátek prosince, budeme vás včas informovat. Věřím, že nám opět pomůžete a budete ochotni nám zapůjčit věci, které k vinaření patří. Ať jsou to skleničky, košťáče, starší pres a podobně. Taky

bychom chtěli, aby se i mladé hospodyňky pochlubily svými výrobky. Zároveň se jako vždy zapojí i děti a ukáží nám své výtvary.

Přeji všem pěkné dny a těším se na spolupráci s vámi.

Vedoucí seniorů Květa Kopečková
Foto Věra Dřevěná a Vojta Sukup

...a trochu poezie

(EV)ROPA

*Proč se nedaří
v polarizovaném světě
naléztí příměří?*

*V té spouště slov
a spouště jmen
uslyší někdo její sten?*

*Snad, že málo lásky v ní
a málo citu v něm
jak vzbudit se ráno ve světě kryptoměn?*

Pigi

Ze sportu

Restaurace Sportklub

Naše restaurace od 1. 9. 2022 změnila nájemce, kterým se stal Martin Melchrt. Nabídka nápojů a občerstvení zůstala v nastaveném trendu, tuto skutečnost určitě ocení

jak naši soupeři, tak domácí sportovci. Martinovi přejeme hodně úspěchů v podnikání a taktéž mnoho spokojených hostů.

Financování klubu

Již nějakou dobu vnímám, že se nám tady šíří různé dezinformace o toku financí našeho klubu, tak je uvádím na pravou míru. Pomlouvám a nepravdám se dá těžko jinak bránit.

SK má rozpočet na rok 2022 1.2 milionu korun, z toho konstantní příjmy z dotace obce Prušánky, členských příspěvků a nájmu získá cca 850 tisíc korun. Dalších 350 tisíc získáváme z dotací NSA, JMK atd., tyto dotace jako žádná dotace nejsou nárokové.

Kontrolní komise SK provedla kontrolu roku 2021. Komise předkládá VV SK svá zjištění. V tomto roce nedočetly jednotlivé oddíly své požadované finanční prostředky, které se použily na vybavení kuželny a Sportklubu. Všechny oddíly měly koncem roku vypořádat

ny a proplaceny všechny doklady. Valná hromada schválila dne 20. 6. 2022 hospodářský výsledek roku 2021.

V letošním roce je situace o poznání složitější, ale to vidíme všichni kolem sebe. Nedostali jsme dotaci z NSA, jak už jsem psal výše, dotace není nároková. V budově nové kuželny nemáme fixované energie, které se nám navýšily o 100 % (v období, kdy se fixovaly ceny obecních objektů a našich kabin, byla kuželna ve výstavbě). Nastává situace, že si své koníčky budeme muset platit více ze svých osobních zdrojů.

Rok 2022 je v běhu, doklady jsou v různém stavu rozpracovanosti, tak je potřeba se soustředit na průběžný monitoring a zajistit financování klubu.

Přes naše účetnictví prošlo v letech

2020 - 2021 nejméně deset dotačních titulů v celkové hodnotě téměř 30 miliónů korun. Účetnictví je vedeno s maximální pečlivostí a vynakládání finančních prostředků se řídí péčí správného hospodáře. Paralelně probíhají audity, kontroly finančního úřadu a všechny dotace mají podmínku, že musí být řádně vyúčtovány v souladu s výzvou v daném termínu.

Předpokládám, že tímto sdělením jsem ve věci udělal jasno. Není potřeba, aby naši členové přizívovali různé pomluvy a nepravdy a rozesílali naše interní pracovní materiály.

Všem našim sportovcům přeji hodně zdarů v započatých soutěžích a našim příznivcům hezké sportovní zážitky.

Jan Váňa
předseda VV SK

SK Podlužan Prušánky oddíl fotbalu - Turnaj starých pánů

Dne 20. 8. 2022 se uskutečnil na fotbalovém hřišti 1. ročník Memoriálu Stanislava Janečka za účasti pěti mužstev, a to z Dolních Bojanovic, Prietržky, Smolinského, Velkých Bílovic a domácích Prušánek. Turnaj se hrál opět systémem 7 + 1 každý s každým. Vítězství vybojovali domácí hráči z Prušánek, na druhém místě se umístili hráči z Dolních Bojanovic a třetí místo vybojovali hráči ze Smolinského. Jako čtvrté se

umístilo mužstvo z Velkých Bílovic a poslední místo zůstalo tentokrát pro hráče z Prietržky. Všem moc děkujeme za účast a příští rok se snad opět setkáme na 2. ročníku.

Zvláštní poděkování pak patří sponzorům, a to Vinařstvem Chrenka, Stávek a Tesařík. Dále pak Bronislavu Gazdíkovi a Pavlu Příkrylovi a v neposlední řadě Obci Prušánky.

Zbyněk Hromek

Domácí vítězné mužstvo

SK Podlužan Prušánky – oddíl kuželek

Kuželkáři mají za sebou několika-měsíční soutěžní pauzu. To však neznamená, že kuželna po tuto dobu zela prázdnotou. Právě naopak.

Nejvýznamnější sportovní událostí letních měsíců byl zcela bezpochyby tradiční Memoriál Stanislava Zálešáka. Letošní ročník byl rekordní co do počtu účastníků. V průběhu tří týdnů se na našich drahách vystřídalo bezmála 400 hráčů a hráček, což tento náš turnaj dvojic posouvá mezi vůbec největší turnaje u nás. Kuželkářská veřejnost si naši kuželnu oblíbila. Máme jedny z nejkvalitnějších drah, což se pozitivně odráží v dosahovaných výkonech. Přivítat jsme mohli rovněž desítky zahraničních účastníků. Takovou kuriozitou je pak účast dvou estonských junierek. Koneckonců ani absolutní vítězové turnaje nejsou české národnosti. Za výkon 1289 poražených kuželek si pohár pro vítěze odvezla rakouská dvojice Matthias Zatschkowitsch a Martin Rathmayer.

Na přelomu srpna a září kuželna patřila amatérským hráčům, kteří si mohli zasoutěžit na turnaji dvojic nazvaném O pohár Regionu Podluží. Turnaj se v novém formátu konal letos poprvé a byl pojat jako příležitost, jak přilákat na kuželnu amatéry i v roční době, kdy halové sporty příliš netáhnou. Z vítěz-

ství se nakonec radovali místní zkušení amatérští kuželkáři Petr Zálešák a Jiří Čupr. Přívlástek amatérští však v jejich případě patří spíše do uvozovek.

Před tím, než jsme 16. září vykročili do nového soutěžního ročníku, měli jsme ještě možnost otestovat na domácích drahách svou předsezonní připravenost díky dvěma přátelským utkáním. Soupeřem nám byla slovenská družstva ŠK Železiarne Podbrezová a TJ Rakovice, která jsou stálými účastníky česko-slovenské Interligy mužů. Obě utkání jsme prohráli, což bylo s ohledem na kvalitu soupeřů pochopitelné, ale nabídli jsme alespoň našim příznivcům parádní podívanou na

kuželkářské umění hráčů špičkových kvalit.

A jaké jsou naše vyhlídky do nové sezony? A-tým mužů v prvních dvou utkáních ukázal, že ve 2. lize rozhodně nechce hrát druhé housle. Nejprve výhrou 7:1 vyloupil Vsetín a v následujícím domácím zápase zvítězil rozdílem téměř 300 kuželek nad soupeři z Rychnova nad Kněžnou. Dvě kola, dvě výhry. Ale sezona je dlouhá a těžké zápasy teprve před námi.

B-tým se pak s ohledem na loňské umístění v Jihomoravském krajském přeboru 1. třídy nemusí tajit ani postupy ambicemi. Tak uvidíme.

za oddíl kuželek Lukáš Hlavinka

Přátelské utkání Prušánky - Podbrezová

SK Podlužan Prušánky – oddíl šachu

Šachový tábor Vřesovice 2022

Přes léto proběhl již 37. ročník letního šachového tábora, který byl jako každoročně opět pořádán na turistické základně ve Vřesovicích u Kyjova v termínu 13. – 27. 8. 2022. Jak je již zvykem, během prvního týdne se šachy trénují a učí. Nováčci zvládají základy šachové hry a zkušenějším táborníkům se věnují na cvičeních nebo přednáškách kvalitní trenéři. Druhý týden pak probíhá několik šachových turnajů, ve kterých své nově nabyté zkušenosti mohou děti využít.

Táborový program však nebyl zaplněn jen šachovou hrou, ale také průběhem, v němž Sherlock Holmes řešil neobjasněné krádeže a vraždy. Děti se neustále bavily mnoha hádankami a logickými rébusy. A samozřejmě se i sportovalo! Proběhly zápasy nejen mezi oddíly, ale vyhodnocovaly se i individuální soutěže. Z Prušánek se tábora zúčastnilo šest dětí: Patrik Šimčík, Ondřej Koller,

Lukáš Váňa, Jakub Weissberger, Tomáš Weissberger a Jakub Sláma. Nejlépe se našim mládežníkům vedlo v rapid turnajích, kde v prvním z nich Ondřej Koller obsadil třetí místo (se ziskem 5,5 b) a v druhém turnaji se umístil na místě prvním (6,5 b). A navíc na druhém místě skončil Jakub Sláma (5,5 b).

Závěrem bychom chtěli informovat zájemce z řad dětí, že šachový kroužek započal svoji činnost a koná se každé úterý od 15 hodin v šachové klubovně pod Domem s pečovatelskou službou. Noví zájemci jsou srdečně zváni.

Tatána Šeráková,
SK Podlužan Prušánky - oddíl šachu

Zprávičky z farnosti

Charita má už sto let!

Charita je nejstarší dobročinná organizace s celostátní strukturou v České republice. Je největším poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb. Síť tvoří asi 300 Charit různé velikosti, aby mohla pomáhat potřebným v místě, kde žijí. Postupně se profesionalizovala, aby mohla vykonávat své nejvlastnější poslání: poskytovat odborné zdravotní a sociální služby k prospěchu celé společnosti. Každoročně pomáhá téměř 180 tisícům lidí u nás a její humanitární pomoc a projekty rozvojové spolupráce přispívají ke zlepšení kvality života lidí na čtyřech kontinentech. V Charitě pracuje více než 8800 zaměstnanců a spolu s desítkami tisíc dobrovolníků podává pomocnou ruku těm, kteří si sami neporadí – kvůli nemoci, stáří, hendikepu, dluhové pasti nebo sociální nouzi.

Komu pomáhá? Jsou to nemohoucí, hendikepovaní, děti, nemocní, lidé bez domova, sociálně vyloučení, osamělí, senioři, rodiny v tísní. Zavedla i domácí péči, aby pacienti a senioři mohli zůstat doma, hospicové služby, aby nevylé-

čitelně nemocní netrpěli a mohli zůstat se svými blízkými až do konce svého pozemského života. Také je to účinná pomoc při povodních, tornádu apod. Nyní je to také pomoc lidem prchajícím před válkou na Ukrajině. A stále pokračuje snaha o oddlužení těch, kteří se ocitli v dluhové pasti. Patří sem i druhé kolo Milostivého léta, které právě probíhá. Charita není organizace jako každá jiná. Svou službu vykonává jménem církve. Když Charita pomáhá, nikoho se přitom ale neptá, zda chodí do kostela, nebo jaký má názor na svět. Zjišťuje, čím může konkrétnímu člověku za daných okolností nejlépe pomoci. Pořádá Tříkrálovou sbírku, nejrozsáhlejší sbírkovou akci u nás.

27. září je Den Charity. Charita stojí na straně slabých a odstrkovaných. Snaží se, aby život byl snesitelnější a lidštější. Přejme jí do dalšího století její činnosti hodně sil, zdraví a hodně ochotných pomocníků!

Vít Hába, farář

Vzpomínka na náboženství

Nevím, kam až sahá tradice výuky náboženství, ale já patřím k pamětníkům, kteří chodili do náboženství v době komunistické éry, i se všemi důsledky, které to obnášelo. Pravda je, že v osmé třídě (tehdy byla jen osmiletka) jsme z 38 žáků zůstali jen dva, ale nikdy jsem toho nelitovala. V 90. letech chodilo do náboženství až 150 dětí, proto byla také zřízena pro tyto účely samostatná učebna. Loni to bylo údajně kolem 40 dětí, což pořád není málo.

Dodnes si vzpomínám na příběh,

který nám vyprávěl tehdejší vyučující p. František Kozár. Byl to příběh kněze Maxmiliána Kolbeho, který se v koncentračním táboře obětoval za otce od rodiny a šel místo něj do tzv. bunkru smrti. Ano, někdo může namítnout, že výuka náboženství není potřebná k tomu, abychom z našich dětí vychovávali slušné lidi, ale hodnoty, které v životě vyznáváme a podle nich pak jednáme, se také nevaří úplně z vody. A náboženství je jedna z možností, kde se tyto hodnoty učí děti nějak vsřebá-

vat. Jako je například v příběhu Maxmiliána odvaha a obětavost pro druhé. Znalost desatera není určitě nikomu na škodu. Neuvědomuji si, ve kterém předmětu se těmto morálním hodnotám věnuje nějaký čas. To, čím si člověk kultivuje svoje svědomí, si volí každý sám. Jsem moc ráda, že výuka náboženství na naší škole je. A shodou okolností paní lektorku znám jako svoji bývalou kolegyni a vím, že se bude snažit dětem předávat jenom to nejlepší.

Farnice Jitka Omelková

Čteme z prušánecké kroniky

Dne 13. července 1924 přišla do Prušánek zpráva o tragické smrti našeho rodáka a odvážného letce Tomáše Kalinovského. Tragicky skonavší se zúčastnil nějaké slavnosti v městě Čelákovcích u Prahy, kdež byly předváděny letecké výkony. On rovněž vsedl na letadlo s jistým továrníkem (vlastníkem toho letadla) a vznesl se do vzduchu. Při vzletu nešťastnou náhodou zavadil letadlem o vysoký topol, přičemž ihned vybuchl, motor začal hořet a letadlo se zřítilo do řeky. Letec Tomáš Kalinovský uhořel a ještě se utopil. Jeho společník byl těžce zraněn do hlavy. Lidé, kteří mu přispěchali na pomoc, vytáhli z řeky rozbitý aeroplán a v něm mrtvolu nešťastného Tomáše Kalinovského. Světovou válku přežl, ústup přes Rusko a Sibiř jako legionář bez pohromy překonal a teď jako střelený sokol padá z nemalé výšiny k zemi, či vlastně do vody. Mnoho letů provedl, též několikrát proletěl nad svojí rodnou obcí a tomu všemu udělala tragická smrt konec. Odpočívá na čelákovickém hřbitově. Čest budiž jeho památce. Budiž mu země lehkou.

Dne 16. července roku 1924 byl pověřen občan Petr Ivičič – člen obecního zastupitelstva, aby převzal psaní obecní pamětní knihy v Prušáncích. Petr Ivičič tuto funkci přijímá a slibuje, že ji bude v pořádku vykonávat.

Dne 3. srpna roku 1924 byl pronajat obecní hostinec veřejnou dražbou za 6.100 Kč ročně. Hostinec „vynajal“ František Slabák z Čejčce na Moravě.

Počátkem letošního školního roku byla z obecní kanceláře zřízena nová

učirna pro děti.

Na žádost cukrovarnického syndikátu v Hodoníně byl obecním výborem povolen sklad na řepu za humny u Kuffnerového dvora a bylo tam svezeno 28.000 q řepy, co v Prušáncích ještě nikdy nebylo.

Letošního roku se vyskytlo na polích veliké množství myší, které dělají velké škody. Byla učiněna opatření proti těmto škůdcům.

Roku 1924 byl 28. říjen slušně oslaven. Občane se shromáždili u obecního úřadu, odtud za doprovodu místní kapely se šlo do kostela a pak zpět ku škole, kde byla od jedné žačky odříkána pěkná deklamace. Pak následovala píseň „Bývali Čechové“. Po zpěvu měl velmi pěknou přednášku učitel Páč z Břeclavi. Po přednášce zahrála hudba státní hymny a po krátkém proslovu pana starosty Jana Maděryče byla slavnost ukončena.

Dne 19. listopadu roku 1924 byla zaslána agrární bankou v Břeclavi vyhláška do naší obce ohledně částečné parcelace Kuffnerového dvora v Prušáncích. Vyhláška zněla:

„Kuffnerův cukrovar v Břeclavi dobrovolně rozprodává tyto pozemky: Pádělký, Úzké Díly nad Vsiskem, Čtvrtky, Nadnechory, Žejdlíky, Úlehla a Nové, od Nových Louky, úzké Díly nad rybníkem, Louky od žižkovských hranic, krajní Nivka.“ Později k tomu byly přidány široké Díly nad rybníkem a dva Díly za humnami nad kostelem. Podsedky byly ponechány při dvoře. Jenom spod-

ky byly vzaty do parcelace. Na vyhlášce znělo, že se bude postupovat dle norem stanovených pozemkovým úřadem.

Když byly vyhláška vyvěšena, tak ihned svolala místní domovina schůzi do obecního hostince. Avšak na této schůzi se nikdo nic nedozvěděl. Vyhláška byla všem přečtena, předseda domoviny prohlásil, že se o svojích členů postará, čímž byla schůze ukončena.

Za několik dní byly v hostinci u Jenofefy Škápíkové vypisovány přihlášky na půdu, ale jenom pro členy domoviny. Pro ostatní občany byly vypisovány přihlášky na půdu v obecní kanceláři. Domovináři si všichni vyplňovali přihlášky, že chtějí půdu do vlastnictví. Avšak v obecní kanceláři byly povětšinou psány přihlášky, že uchazeči chtějí půdu jenom do nájmu. To byla veliká chyba, neboť do nájmu se žádná půda nedávala a nikdo se o to nestaral, aby tyto přihlášky byly opraveny. Tímto pozbyli uchazeči, kteří chtěli půdu do nájmu, úplný nárok na půdu. Bylo z toho dosti křiku a nadávání, ale nebylo to nic platné. Uchazeči o půdu z Moravské Nové Vsi rovněž si podali přihlášky na půdu z Kuffnerového dvora v Prušáncích.

Dne 18. prosince 1924 vypukl oheň ve stolářské dílně mistra Františka Benáčka č. 222. Oheň byl zaviněn neopatrností dělníků v dílně pracujících. Škoda způsobená požárem jest odhadnuta na 15.000 Kč. Postižený nebyl vůbec pojištěn.

Z prušánecké kroniky přepsala a upravila Jana Kamenská

Reportáž: Jak jsem odšlapal Míle...

Někdy v roce 2013 jsem viděl v televizi filmový dokument ze závodu 1000 Miles Adventure, tehdy již ze třetího ročníku. Je to přesně typ té akce, která je mi hodně blízká a kterou bych chtěl někdy zažít. Jenže jde o nejtěžší cyklistický závod svého druhu v Evropě, tak mě myšlenky na absolvování tohoto podniku rychle přešly... Nicméně každý následující rok vznikl nový dokument z právě proběhnutého ročníku a já v tom „lítal“ čím dál víc. Nakonec uběhlo pár let a téměř v padesáti jsem dostal konečně odvalu a zkusil se přihlásit. Řekl jsem si, že pokud to tak půjde dál,

za pár let už na to nebudu mít. Takže nastal Silvestr a přesně o půlnoci, kdy se spustila registrace a kdy ostatní vítali příchod roku 2022, jsem klepal na klávesnici dost rychle na to, že se mi to povedlo. Jedná se o přejezd především na horském kole (jsou i chodci a koloběžkáři) z Nové Sedlice na východě Slovenska u ukrajinských hranic až do Skalné u Chebu u německých hranic. Jde o závod bez jakékoliv podpory, vede vlastně jen horami, cestami necestami a pro bikery je asi 1630 km dlouhý. I přesto se kapacita 150 volných míst zaplnila za minutu a něco po spuštění registra-

ce. Takže první úkol splněn. A vlastně ihned mou velkou radost vystřídala obava, do čeho se to chci pustit. No, za storno poplatků, který se samozřejmě s blížícím se startem zvětšuje, se můžu odhlásit vždycky. Náhradníků je dost...

V druhé polovině června jsem už měl ale vše nachystáno. Natrénováno téměř nic, ale tady prý rozhoduje především hlava. Navíc neježu závodit, ale užít si to, tak to půjde. Druhého července v Olomouci nastupuji do speciálního vlaku, který většinu závodníků odváží na východ Slovenska někam za Košice. Na samotný start nás už pak vezou autobusy. Už ve vlaku však zjišťuji, že je něco špatně. Všichni mluví jen o tom, kdo absolvoval kolik závodů, kdo kde absolvoval nějaký ultramaraton, kdo má najeto kolik tisíc kilometrů a že denně počítají minimálně se 150 až 170 kilometry a třeba jen třemi hodinami spánku. A věkem už si mezi ostatními také připadám skoro jak veterán. Takže trochu mimo mou realitu. Naštěstí se později ukázalo, že pár lidí mně podobných přeci jen odstartovalo. V neděli 3. července 2022 ve tři odpoledne zazněla startovní siréna a já si hned po třech kilometrech připsal jedno prvenství. Nikdo jiný dřív defekt neměl. To to hezky začíná. Navíc po 22 km volám ještě s jedním koloběžkářem záchranku pro dalšího koloběžkáře, který si hned na úvod zlomil při sjezdu klíční kost. Takže už po 22 km mám ztrátu na čelo závodu skoro dvě hodiny. Ale pořád jsem na tom líp než zmíněný koloběžkář, pro kterého závod skončil.

Hromadný start v Nové Sedlici

První větší nástrahou byly dva brody. Nejprve přes řeku Laborec a o chvíli později přes Ondavu. Vzhledem k tomu, že na východě Slovenska už tři měsíce nepršelo, proběhlo to celkem v klidu. Ani jsem se moc nenamočil. Navíc výhodou bylo, že startovní pole ještě nebylo úplně roztrhané, takže ti přede mnou mi ukázali, kudy v pohodě projít. Slabší proud a vody maximálně do pasu. Důležitým místem na trati byla po 170 km chata Hrešná. Odtud jsme se totiž až po Trenčín pohybovali v „medvědí“ území. To znamenalo, že jsme se mohli pohybovat pouze od šesti ráno do devíti do večera. Navíc, spát můžeme pouze v obydlené oblasti. Porušení čehokoliv mohlo znamenat velkou časovou penalizaci, nebo i diskvalifikaci. Kontrola byla od pořadatelů jednoduchá. Všichni vezeme trackery, takže pořadatel kdykoliv vidí, kde zrovna jsme a jak rychle se pohybujeme. Navíc celou projetou trasu musíme nahrávat na navigaci a pak v cíli odevzdat pro zpětnou kontrolu (týden před startem závodu jsme každý obdrželi trasu, kterou si musíme nahrát do navigací a jedeme přesně podle ní. Té hromadě šílených cestiček se tedy vyhnout nedá).

Myslel jsem, že mě zmíněné medvědí omezení bude zdržovat. Záhy jsem pochopil, že vůbec. Byl jsem téměř každý večer tak vyčerpaný, že jsem od osmé večer nemyslel na nic jiného, než že si lehnu. A bylo mi jedno kam, hlavně ať ležím... Na rozdíl od spousty závodníků já medvěda vůbec nepotkal. Možná i kvůli rolničkám, které jsme měli povinně přivázané na říditkách. Málem jsem z nich zblblnul. Za medvědími zákazy šli okamžitě do batohu... Ale než jsem je mohl schovat, musel jsem přejet i Spiš, část Nízkých Tater, Velkou Fatru s nejvyšším bodem na trati Krížnou (1574 m) a Strážovské vrchy. Jen nevím, jestli slovo přejet je úplně správné. Kopců jsem tolik neviděl snad ani v Alpách, každou chvíli mi navigace ukazovala sklon přes 20 % (rekord 29 %), převýšení přes 3000 výškových metrů za den bylo vlastně normální. Ale to by nebyl až takový problém. Problém byl v kvalitě cest. Všude samý kořen, šutr, klesti... Takže neustálé tlačení těžkého kola.

Při sjezdu z Krížne ve Velké Fatře

Vrchol všeho byly Strážovské vrchy. Tolik bláta jsem v životě neviděl. Tam jsem kolo tlačil i z kopce a připadal si jak na ledě. Po úzkých cestičkách někde v roští jsem chodil vlastně bos. Jak jsem zvedl nohu, bota zůstala v blátě. Ještě že jsem měl to kolo. Měl jsem se o co opřít. Když teda zrovna nepodklouzlo. No, kdybych se pohyboval rychleji, ušetřil bych si to. Být tam o dva dny dřív, ještě tam to bláto nebylo. Na druhou stranu, zadek jsem měl už tak rozedraný, že jsem byl vlastně rád, že na tom kole nemusím sedět...

Šestý den jsem se dostal k Trenčínu, kde byl první checkpoint. Taková povolená podpora od pořadatelů. Dostal jsem kofolu, nějaké to jídlo, mohl seservisovat kolo. Ale to nebylo nutné. Prozatím. Ještě před tím na mě čekal brod přes řeku Váh. Tady už bohužel nikdo ze závodníků nebyl, takže porad si sám. Byla tam jen hromada pořadatelů s foťákama a ti radit nesmí. Prošel jsem až na druhý pokus, když při tom prvním jsem se málem utopil a v tom proudu skoro přišel o kolo. Při druhém jsem se zase téměř srazil s vodákama. Nicméně přihlížející pořadatelé se dobře bavili. A já vlastně taky.

Setkání s vodáky při brodu Váhu

Problémy při brodu Váhu u Trenčína

Pak jsem vyrazil do Česka. Na Javorníku jsem překročil hranice. Ale ještě než se to stalo, dvakrát jsem stihl píchnout a trochu si odlehčil od drátů v zadním kole. Doufám, že s těmi, co mi v kole zbyly, dojedu aspoň do Vizovic do servisu. On to ale nebyl problém. To bláto, které bylo ve Strážovských vrších se nakonec ukázalo jako hračka. Vizovické vrchy to ještě překonaly. Chodím jen pěšky a strašně nadávám. Ale aspoň jsem kolo dostal do servisu a nerozbil ho úplně. To mělo přijít později...

Při sjezdu v Hostýnských vrších

V Nížkém Jeseníku, někde za vodní nádrží Kružberk, z ničeho nic šlapu naprázdno. A ono ejhle, ořech v zadním kolem se rozsypal. Nevydržel nápor kopců a bláta. Takže, když to napíšu hodně stručně, následoval pochod 40 km do Bruntálu a oprava kola. Jako zázrakem z toho bylo jen dvacetihodinové zpoždění, když mi neskutečným způsobem pomohli dva lidi. Jen si mám prý příště pořídit normální kolo, aby se na to daly sehnat rychle díly...

Devátý den přišel šok. Pozdě večer jsem dorazil do druhého checkpointu, který byl zároveň vyhlášený i jako cíl 500 mil pro ty, kteří už toho měli dost. Anebo nechtěli obětovat víc dovolené. Skoro všichni ti, se kterými jsem se tak nějak mohl rovnat, řekli dost. A co teď? Už jsem toho měl fakt plné zuby, ale protože jsem akci zároveň pojal jako dobročinnou, nějak jsem si nedovolil nepokračovat. Ale padlo to na mě. Od této chvíle bylo jasné, že nepotkám skoro nikoho. Zatnul jsem zuby, zapomněl na zadek (protože bolest kolene bolest zadku přehlušila) a pokračoval přes Jeseníky, Kralický Sněžník, Orlické hory a Broumovsko do Krkonoš.

Vrchol Brousek v Kralickém Sněžníku

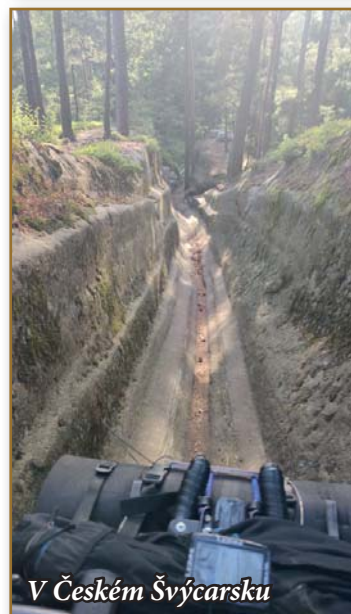
Těšil jsem se, jak se projedu po českých horách. Spletl jsem se. Když už byla konečně cesta širší než 30 cm a dalo se v ní aspoň trochu jet, kamarádi lesáci při odklizení po kůrovci všechny zbytky naházeli přímo do cesty. Neskutečné! V Krkonoších to tak nebude, tam to pojede! Myslel jsem si. Z Výrovky do Špindlu to bude určitě parádní sjezd! Nebyl. Pěší turistická cesta (nic neobvyklého v tomto závodě) vedla 1. zónou národního parku a tam se na kole nesmí. Celý kopec směrem dolů až do Špindlu tedy vedu kolo vedle sebe. Aspoň, že tentokrát nebude problém s hospodou, které jinak velmi úspěšně mímám. Teplé jídlo chybí, tak si dám dvě! Zase omyl. Dal jsem si jedno, nechal tam skoro čtyři stovky a byl rád, že jsem něco teplého snědl...

Celkem normální cesta plná klestí

Přes další hromady klestí v cestách jsem se propoužil do Lužických hor, které byly ale nádherně jezdivé. České Švýcarsko jsem stihl projet ještě před tím, než tam začalo hořet a pomalu se blížil k cíli.

V cestě stály Krušné hory. Na Klínovec jsem sice šlapal v neskutečných 38 stupních ve stínu, ale byl to poslední větší kopec. Alespoň jsem si to myslel. Večerní dlouhé a prudké stoupání z Kraslic kamsi do nebe mě už ale nemohlo rozhodit. Do cíle mi chyběla jedna noc a 45 km. Dostavila se euforie. Byla to neskutečná dřina, ale bylo to krásné. A ta krajina, radost pohledět! Slovensko i Česko jsou nádherné země.

V Českém Švýcarsku

Dojezd do cíle, kde na mě po osmnácti dnech čekala manželka, děti a sestra byl radostný a smutný zároveň. Těšil jsem se na blízké, ale zároveň na mě přišla lítost, že to všechno končí.

Moto závodu: „Dílní osobní vítězství, dosažení vlastního cíle, sebezprekonání, nabytí sebedůvěry, pocit pokory, úcta k soupeři i přírodě, sebezpoznání, strach, euforie, radost, bolest a hlavně velké dobrodružství!“ jsem prožil ve všech bodech. To vše ve výsledném čase 16 dní, 19 hodin a 28 minut. Navigace se mi zastavila na 1 681 km (včetně bloudění, zajížděk k obchodům apod.) a nastoupal jsem přes 38 000 výškových metrů. Vše o závodě a případně se zkusit i přihlásit je možné na stránkách: www.1000miles.cz. Vřele doporučuji. Já, pokud zdraví a okolnosti dovolí, to zkusím určitě ještě jednou. Nově existuje i jižní trasa, která vede nedaleko Prušánek, a to je velké lákadlo!

Petr Tlach

Běh pro Barču

Nápad zorganizovat charitativní běh pro Prušánky se rodil od loňského června a původně měl mít jakýsi symbolický význam a vzbudit u lidí zájem o sport jako prevenci v boji s rakovinou. Vůbec se neuvažovalo v počtech, které jsme měli možnost vidět při realizaci projektu. Doufali jsme, že se zúčastní maximálně třicet účastníků, a i to bychom považovali za velký úspěch. Kdyby nám někdo řekl, že jen běžců bude kolem dvou set a přihlížejících dalších tři sta, asi bychom se tomu jen lehce pousmáli.

Nápad začal nabírat konkrétní podobu od ledna letošního roku a původní realizační tým ve složení Jenda Římský, Jaromíra Nováková a Martin Novák se začal pravidelně scházet - pochopitelně u dobrého vína - a navrhovat, jak nápad uvést ve skutek. Oslovili jsme starostu obce Luboše Zahradníka, sponzory, ambasadora skupiny „Rozběháme Břeclav“

Martina Daneše, kamarády a známé o pomoc a najednou si uvědomili, že projekt nám velice rychle roste před očima a vyžaduje daleko větší přípravu a podporu, než s jakou jsme na začátku počítali.

Asistentů bylo kolem čtyřiceti a míra solidarity všech zúčastněných, včetně těch, kteří se účastnit nemohli, byla pro nás ohromující. S vybranou částkou ve výši přes 210 tisíc korun nepočítal nikdo

a radost, kterou jsme všichni z této akce prožívali, nelze slovy popsat. Člověk si tak nějak v euforii opět připomenul, že v každém z nás dřímá bytostná potřeba pomoci druhému, protože ve výsledku se tato pomoc vrací zpět v různých podobách - duchem pospolitosti, radosti, dobrého pocitu z něčeho, co přesahuje naše každodenní starosti a životní zápa-sy. Jak říká matka Tereza: „Když nemů-žeš pomoci 100 lidem, pomoz alespoň jednomu“. A ta radost, která z této po-moci pramení, je důvodem, proč všich-ni, kdo se akce zúčastnili, mají chuť si ji opět za rok zopakovat.

*Za realizační tým Běh pro Barču
Martin Novák
foto Vojta Sukup*

Barča Formanová

Poděkování

Chtěli bychom i touto cestou po-děkovat všem, kteří tuto nádhernou akci vymysleli, zorganizovali, podpořili nebo se jí aktivně zúčastnili. Překvapila nás spousta dobrovolníků, mraky běž-ců i přihlížejících. Akce to byla velice emotivní a zdálo se, že nejenom pro nás. Panovala na ní přátelská a velmi srdečná atmosféra.

Všem vám moc děkujeme.

*Barčini rodiče - Katka a Jenda
Formanovi*

Neurorehabilitace Klímkovice, srpen 2022 - částečně hrazená z Běhu pro Barču

Gulášfest Prušánky 2022

Chceme být co nejšetrnější k životnímu prostředí. Prosíme, abyste si přinesli vlastní misky, lžice, hrnečky, aby-chom výrazně omezili množství plastových odpadů.

Prosíme, abyste dodržovali aktuální proticovidová opatření!!!

Děkujeme.

Vařit se budou všechny druhy gulášů, každý dle svého vý-běru. Každé družstvo si zajišťuje veškeré suroviny samo, nic se neproplácí. Družstvo může uvařit libovolné množství guláše, jedna porce bude nejméně 50 g masa za **jednotnou cenu 50 Kč** za porci. **Kotel, stánek, pečivo, misky, lžice a ubrousky** si družstva zajišťují sami. **Každé družstvo zodpovídá samo za sebe a za své prodejní místo.**

Pořadatel zajistí stoly, lavice, dřevo, naběračky, vodu a pří- vod elektriny.

PRAVIDLA GULÁŠFESTU:

1. Zájemci nahlásí název družstva, název guláše a bydliště

nejpozději do 24. 10. 2022 na email: kultura@obecprusanky.cz nebo na telefon 724 937 005.

Příklad názvu družstva: *Bídníci/Bídný guláš/Prušánky*

2. V družstvu může vařit 4 až 6 členů, ale celkový počet členů družstva je libovolný (mají funkci pomocníků). K dis- pozici bude prostor o rozměrech cca 4 x 3 m. Každý tým bude zapsán do seznamu soutěžících a bude mu přiděleno týmové číslo.

3. Soutěžící družstvo zaplatí **startovné 300 Kč**.

4. Tým má za úkol uvařit libovolný guláš v kotli o mini- málním objemu 25 l.

5. Družstvo by mělo mít společný oděv, šátek, čepice, zástě- ry nebo jiný doplněk, který je bude označovat za členy týmu.

6. Čas na uvaření guláše je stanoven na dobu od 8.00 do 12.00 hod. **Vše se připravuje až na místě – (krájení cibule...).** Maso může být nakrájené a naložené předem. **Předvařený guláš je ZAKÁZÁNO podávat.**

7. Každý tým může využít z vlastních zdrojů vlastní občers-

tvení, jako kávu, svařené víno, rohlíky, koláče, palačinky apod. Masné výrobky (párky, klobásy, hamburgery...) jsou zakázány!

Pamatujte, že při prodeji alkoholu nad 15 % musíte mít koncesi na prodej alkoholu!!!

8. Tým může prodávat alkoholické nápoje pod 15% alkoholu, např. víno, svařák, a nealkoholické nápoje **kromě piva**.

9. Jakmile má tým guláš připraven, může začít podávat. Guláš může být zájemcům podáván jak do misek pro přímou konzumaci, tak i do vlastních jídlonosičů, dle uvážení týmu.

10. **Gulášfest není soutěž**. Nejlepší guláš si vyhodnotí každý sám.

Inzerce

Uvažujete o prodeji vinného sklepa?

Potřebujete **prodat rychle a za dobré peníze** Váš vinný sklep, vinařství, penzion, apartmánový sklep, či vinohrad?

Na prodej vinařských nemovitostí se specializujeme!

Jan Jordán

www.VinneSklepyNaProdej.cz

777 711 000
reality@janjordan.cz

www.CZRG.eu
+420 739 560 460

VIESMANN

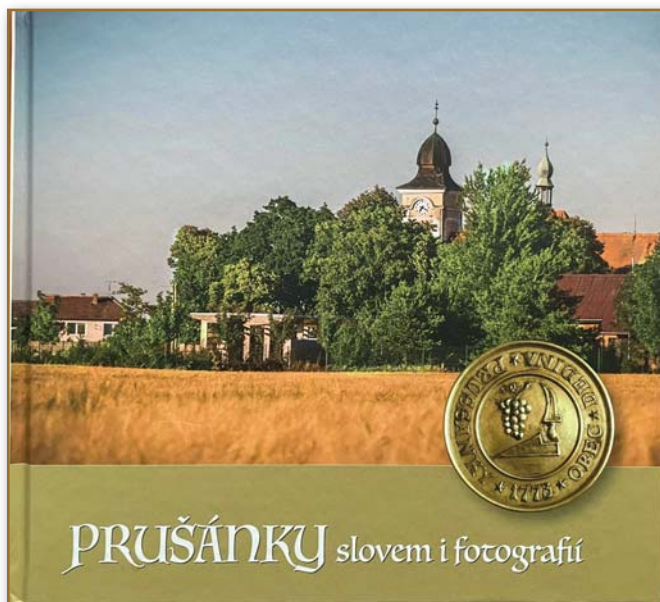

- FOTOVOLTAICKÉ SYSTÉMY
- TEPELNÁ ČERPADLA
- KOMPLETNÍ VYŘÍZENÍ
- DOTACE

Prušánky slovem i fotografií

V těchto dnech vyšla nová kniha o Prušánkách, zakoupit si ji můžete na obecním úřadě.

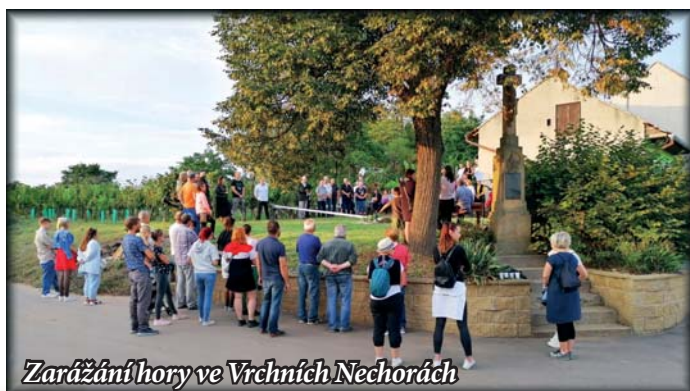

Obsah

1 Úvod	3	5.9 Klub maminek Prušánky	114
1.1 Úvodní slovo	3	5.10 Klub dětí a mládeže Prušánky,	
1.2 Vítejte vás v Prušánkách	4	Pro děti Prušánky, z. s.	117
1.3 Informace o obci, znak a praporek	6	5.11 Mladí pro Prušánky, z. s.	121
1.4 Historie obce	7	5.12 Senior klub Prušánky	124
1.5 750. výročí první písemné zmínky o obci	12	5.13 Skautský oddíl – středisko Mikulčice	128
1.6 Obecní knihovna	24	5.14 Skautský oddíl Cor Dare Prušánky	130
1.7 Tradice, zvyky, kroje	26	5.15 Nechorbend	135
		5.16 Kapela starých časí	137
2 Proměny obce ve fotografii	39		
3 Farnost Prušánky	50	6 Sportovní výtěži v Prušánkách	140
3.1 Kostel sv. Isidora	54	6.1 SK Podlužan Prušánky, z. s., fotbalový oddíl	142
3.2 Farnost Prušánky – fotogalerie	59	6.2 SK Podlužan Prušánky, z. s., oddíl kuželek	146
3.3 Nejznámější betlémy v Prušánkách	63	6.3 SK Podlužan Prušánky, z. s., šachový oddíl	152
		6.4 Škola bojových umění	154
4 Školství a vzdělávání	66		
4.1 ZŠ a MŠ Prušánky	66	7 Společenský život v obci, fotogalerie	156
4.2 HTVŠ	74	8 Vinařské a kulturní akce v Nechorách, fotogalerie	178
		9 ... a tak to bylo kdysi	186
5 Spolky, sdružení a společenské organizace	78		
5.1 Myslivcké sdružení Hubert	78		
5.2 Rybářský spolek	80		
5.3 Sbor dobrovolných hasičů v Prušánkách	82		
5.4 Spolek Nechorští vinaři	90		
5.5 Chasa Prušánky	97		
5.6 Slovácký krúžek Prušánky	102		
5.7 Dětský soubor Nechoránek	107		
5.8 Taneční studio N.C.O.D.	111		

Fotoreportáž ze zarážání hory a z vinobraní

Zarážání hory ve Spodních Nechorách

Tradiční vinobraní pod Nechorý

Společenská kronika

Opustili nás:
 František Koliba
 Richard Budovič
 Stanislav Janeček
 Alena Kušnířiková

Jaroslav Damborský
 Ludmila Hromková
 Oldřich Klíma
 Josef Drábek
 Vladimír Polách

Naši jubilanti
 Marie Kurková 93 let
 Helena Pšovská 91 let
 František Příborský 85 let
 Josef Redek 90 let
 Jiřina Kalužíková 85 let

Nové možnosti pro paliativní pacienty na Hodonínsku

Nemocní pacienti, u nichž přes vyčerpání všech léčebných možností vážné onemocnění pokračuje a prognóza je v řádu měsíců (tzv. paliativní pacienti) v Hodoníně a okolí už nemusejí zůstat v nemocnici nebo léčebně dlouhodobě nemocných. Na základě jejich přání a přání pečující osoby mohou strávit poslední dny a týdny svého života doma v péči Mobilní hospicové péče sv. Filipa Neri.

Již v roce 2015 zahájil tým mobilního hospice Oblastní charity Hodonín působení na Bučovicku a Slavkovsku u Brna. Jelikož zájemců o péči přibývalo, od ledna 2021 rozšířil mobilní hospic činnost i v Hodoníně a okolí. O pacienty se zde stará multidisciplinární tým ve složení lékař, zdravotní sestry, sociální pracovník, psychoterapeut a duchovní. Poskytuje péči a poradenství v lůžkovém zařízení (nejčastěji lůžkovém hospici) nebo ve vlastním prostředí pacienta - tzv. **mobilním hospici**.

Pacienti jsou přijímáni z nemocnic v Hodoníně, Kyjově, Břeclavi, Brně, ale také Zlíně nebo Olomouce. Spolupráce je navázána s praktickými i odbornými lékaři po celém regionu.

Novinkou letošního podzimu je **otevření paliativní ambulance v nemocnici Hodonín dne 6. října 2022**.

Ambulance má uzavřeny smluvní vztahy se všemi zdravotními pojišťovnami a je určena pro nemocné, kteří trpí nevléčitelným pokročilým nádorovým i nenádorovým onemocněním, které limituje délku jejich života a zároveň přináší různé, často komplexní obtíže.

Nabídka paliativní ambulance:

- řešení nepříjemných projevů choroby, zejména bolesti, dušnosti, nechutenství, úzkosti, nevolnost a zvracení, deprese či delirium.

Oblastní charita Hodonín

- vypracování plánu péče s ohledem na přání pacienta, případně rodiny
- návrh postupu pro případ komplikací (zhoršení bolestí či dušnosti, náhlé krvácení, nemoc pečujícího apod.)
- zajištění návazné péče ve spolupráci s Domácí zdravotní péčí, popř. Mobilním hospicovou péčí sv. Filipa Neri a kamennými hospici
- možnost předpisu léků dle možnosti formou e-receptu
- lékařské konzultace praktickým lékařům či kolegům jiných specializací

Ambulance a telefonické konzultace budou probíhat každý čtvrtek v čase 9:00 - 12:00 hodin na základě předchozího telefonického objednání na telefonních číslech: 735 799 790, 704 606 055.

Tento specifický druh ambulance přispěje jako další článek do mozaiky zdravotních služeb ke zlepšení kontinuity péče o nemocné ve vážných stavech, k informovanosti pečujících rodin a ke snížení stresu a bezradnosti pacientů i jejich blízkých. Praktičtí lékaři se na ni budou moci obracet pro konzultace týkající se paliativních pacientů a předpokládá se, že by mohl v budoucnu klesnout počet akutních výjezdů RZP a závěrečných hospitalizací umírajících vyvolaných rodinami, jimž chybělo zázemí profesionální podpory multidisciplinárního týmu.

Za tým Mobilního hospice sv. Filipa Neri Oblastní charity Hodonín

MUDr. Anna Vlčková a Bc. Eva Pospíšilová, DiS.

Běh pro Barču

foto Vojta Sukup

Ve školičce

Prušánský zpravodaj 3/2022, vychází čtvrtletně, periodický tisk územního samosprávného celku.

Vydavatel: Obec Prušánky, Prušánky 100, IČ 285226, DIČ CZ00285226.

Šéfredaktor: PaedDr. Jana Kamenská. Redakce si vyhrazuje právo úpravy či krácení textů.

Místo vydání: Prušánky. Evidenční číslo: MK ČR E 12423. Náklad 400 kusů. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz. Vyšlo 7. 10. 2022. Uzávěrka Zpravodaje č. 4/2022 bude 24. 11. 2022.